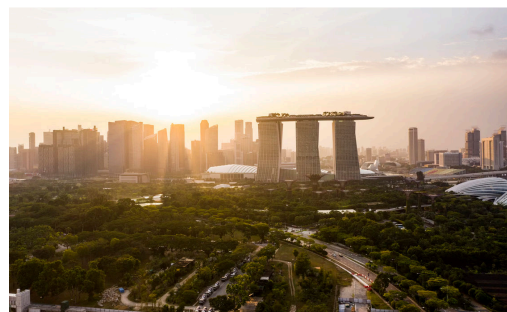

ฉบับที่ 02 | 15 ตุลาคม 2567

สิงคโปร์ก้าวหน้าด้วยวิสัยทัศน์ผู้นำ

■ ผมตั้งใจจะเขียนสารผู้อำนวยกา ฉบับที่ 2 ที่เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการศึกษาของบ้านเราที่ผมคลุกคลีอยู่ในวงการนี้มานานกว่า 20 ปี แต่เกรงว่าข้อเขียนจะเยิ่นเย้อและขาดความต่อเนื่องไป เนื่องจากถ้าจะเขียนถึงระบบการศึกษาไทย ก็คงต้องใช้พื้นที่ในนิตยสารหลายหน้าเลยทีเดียวเพราะจะต้องอ้างเหตุและผลของระบบการศึกษาที่สังคมไทยคาดหวังว่าจะให้เป็นระบบที่ตอบโจทย์การพัฒนาคนในชาติที่จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองเทียบเท่ากับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนได้ แต่การศึกษาบ้านเราทั้งระบบยังพัฒนาไปไม่ถึงไหนเสียที ซึ่งอาจจะต้องใช้เวลาศึกษาข้อมูลเชิงสถิติและแหล่งอ้างอิงต่างๆ อย่างมากมายเพื่อนำมาประกอบการเขียนในพื้นที่แห่งนี้ ขอเวลาสักช่วงระยะเวลาหนึ่งก็แล้วกันครับ...

วันนี้ผมจะเขียนถึงประเทศเพื่อนบ้านของเราที่ไม่ไกลจากไทย คือ **ประเทศสิงคโปร์** ประเทศเล็กๆตอนใต้ของไทยครับ...

■ หากย้อนกลับไปเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2567 ที่ผ่านมา คนทั่วทั้งโลกได้รับทราบข่าวการเปลี่ยนตัวผู้นำประเทศของสิงคโปร์จาก **นายลี เซียน ลุง (บุตรชายของนายลี กวน ยู)** นายกรัฐมนตรี วัย 72 ปี ที่ขอลำวางจากตำแหน่งนายกฯ รุ่นที่ 3 หลังจากที่เคยครองตำแหน่งนี้มายาวนานถึง 20 ปี เพื่อเปิดทางให้ **นายลอร์เรนซ์ หว่อง** รองนายกฯ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง วัย 51 ปี ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำประเทศ รุ่นที่ 4 ของสิงคโปร์ ประเทศที่มีพื้นที่เพียงแค่ 735 ตาราง กม. ประชากร 5.9 ล้านคน แต่มีเศรษฐกิจให้เป็นอันดับที่ 36 ของโลก GDP 525,228 ล้านดอลลาร์ รายได้ต่อหัว 91,100 ดอลลาร์สหรัฐ อันดับที่ 5 ของโลก ขณะที่ GDP ต่อหัวของไทยแค่ 7,812 ดอลลาร์ อันดับที่ 88 ซึ่งเทียบกับสิงคโปร์เราห่างเขามากๆ...

■ ท่านผู้อ่านคงทราบดีอยู่แล้วว่า สิงคโปร์ เพิ่งได้เอกราชแค่ 69 ปี (พ.ศ.2498) แต่ความเจริญกลับพุ่งทะลุทะลวงแซงหน้าประเทศไทยแบบชนิดไม่เห็นฝุ่นละอองฝอยกันเลยทีเดียว... ก่อนที่จะได้รับเอกราช ประเทศนี้ไม่มีทรัพยากรใดๆเลย ต้องพึ่งพาประเทศใกล้เคียง แต่สิ่งที่ นายลี กวน ยู ผู้ก่อตั้งประเทศสิงคโปร์และเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรก ได้กำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา คือ **“การสร้างประชาชนที่มีคุณภาพด้วยการศึกษาที่ดีที่สุด”** เพื่อเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพของสิงคโปร์ในอนาคต ซึ่งก็เห็นผลกันจนถึงยุคปัจจุบัน ทำให้ผมเกิดความรู้สึกทึ่งและประทับใจในความเป็นผู้นำที่ชาญฉลาดอย่างหาใครเทียบได้เป็นอย่างมาก... จน ดร. เฮนรี คิสซิงเจอร์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐฯ ผู้โด่งดัง ได้พูดถึงความสำเร็จของ นายลี กวน ยู ว่า **“สิ่งที่กำหนดชะตาชีวิตของสังคม ไม่ใช่ความมั่งคั่งทางวัตถุหรืออำนาจ แต่เป็นคุณภาพประชาชนของประเทศและวิสัยทัศน์ของผู้นำ”**...

■ ตัดกลับมาที่วิสัยทัศน์ของผู้นำไทย ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา จะเห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจน **ผู้นำไทยเกือบทุกสมัยมีแต่นโยบายประชานิยม ทำให้คนไทยอ่อนแอ ได้แต่รอรับเงินแจกและรอคอยความช่วยเหลือจากรัฐบาล** ซึ่งทำให้ประเทศไทยอ่อนแอจนเศรษฐกิจไทยไม่เติบโตมาหลายสิบปี เพราะไม่เคยมีนโยบายสร้างประชาชนที่มีคุณภาพเหมือนสิงคโปร์ แม้ที่ผ่านมาเราจะได้นายกรัฐมนตรีหรือผู้นำประเทศที่เราเชื่อว่าเป็นคนเก่งและมีความเฉลียวฉลาดเพียงใดก็ตาม...

■ ผมขอยกตัวอย่างเรื่องที่น่าทึ่งของประเทศสิงคโปร์สำหรับการตั้งรับมิจจาซีพีที่อาละวาดโกงชาวบ้านไปทั่วโลกครับ โดยเฉพาะในไทยรวมแล้วนับแสนล้านบาท (มากกว่างบประมาณแผ่นดินหลายประเทศ) คือ สภาแห่งชาติสิงคโปร์ได้ผ่านกฎหมายต่อต้านมิจจาซีพีทางโทรศัพท์ ทางออนไลน์ ทางไซเบอร์ (Cyber Security Act กับ Computer Misuse Act) ตั้งแต่เดือน เมษายน 2567 สิงคโปร์ได้ออกมาตรการเอาผิดครบวงจร ทั้งผู้ให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ เจ้าของซิมที่จดทะเบียนแล้วให้มิจจาซีพีใช้หรือขายซิมจดทะเบียนในชื่อผู้อื่น รวมทั้งยังเอาผิดกับผู้ให้บริการโทรคมนาคมที่ไม่กลับกรอง SMS จากพวกมิจจาซีพี ไม่ตรวจสอบการใช้หมายเลขแก๊งคอลเซ็นเตอร์ มุ่งคิดแต่จะรับเงินค่าใช้บริการจากลูกค้าเพียงอย่างเดียว... แล้วยังเอาผิดกับ **แพลตฟอร์มออนไลน์** ทั้งหมด ที่ไม่ดูแลการใช้แพลตฟอร์มในการโทรหรือโฆษณา หรือใช้พื้นที่ที่ก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ หรือการหลอกลวงทางออนไลน์อย่างครบถ้วน... ปราบปรามทั้งด้วยการควบคุมการลงทะเบียน การตรวจสอบซิมการ์ด โดยเฉพาะคนกลาง ซึ่งคอยหาซิมการ์ดหรือขายให้ขบวนการมิจจาซีพีสวมรอยจดทะเบียน ฯลฯ ให้ทุกส่วนที่รับผิดชอบต้องร่วมรับผิดชอบด้วยกันทั้งหมด..

■ **ไม่ให้มีฝ่ายใดที่ท้าทายกีดกันด้วยการคดโกงชาวบ้านแล้วลอยตัวเหนือปัญหาอยู่ได้** เรียกได้ว่า **สภาแห่งชาติของสิงคโปร์ รุกกลับอย่างเข้มงวดรุนแรง** ไม่ให้เหลือช่องว่างรอยโหว่ให้พวกมิจจาซีพีได้ฉกฉวย หารายได้ด้วยกลลวงพิสดารนี้ทุกด้าน... ซึ่งผมมองว่าเป็นมาตรการที่ประเทศของเขาใส่ใจในด้านความปลอดภัยทางเทคโนโลยีของประชาชนอย่างดีและยอดเยี่ยมที่สุด... แต่สำหรับประเทศไทยการบังคับใช้กฎหมายป้องกันมิจจาซีพีที่ว่านี้ยังไม่เห็นหนทางสว่างปลายอุโมงค์รถไฟแต่อย่างใด หน้าซีกกลับยิ่งแพร่ระบาดเป็นภัยใกล้ตัวของทุกคนแทบเป็นข่าวอยู่ทุกวันจนเราต่างเอือมระอา...

■ ผมต้องขอยกย่องและชื่นชมแนวคิด วิสัยทัศน์ของอดีตนายกฯ ลี เซียน ลุง ต่อเนื่องมาจนถึง นายลอร์เรนซ์ หว่อง นายกรัฐมนตรีคนที่ 4 ของสิงคโปร์ ซึ่งเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ในทีมผู้นำการเมือง รุ่นที่ 4 ที่พรรคกิจประชาชน ตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของกลุ่มนักการเมืองดาวเด่นของพรรค ที่คาดหมายว่า จะได้ร่วมรัฐบาลภายใต้ผู้นำสิงคโปร์คนต่อไป และ หนึ่งในทีม 4G Leader จะได้รับการวางตัวให้เป็น นายกรัฐมนตรีคนใหม่ ไม่ใช่การสืบทอดตำแหน่งจากทายาทในครอบครัวเหมือนการเมืองไทย... ลอร์เรนซ์ หว่อง เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาล นายกฤษณ์ ลี เซียน ลุง เมื่อได้รับเลือกเป็น นายกรัฐมนตรี 4 ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นรองนายกฯ อีกตำแหน่ง เพื่อเตรียมรับการสืบทอด... นายกฤษณ์ หว่อง จบปริญญาตรีเศรษฐศาสตร์จาก มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน ปริญญาโท เศรษฐศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยมิชิแกน และปริญญาโทจาก Kenedy School of Government มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา ที่เดียวกับ อดีตแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีของไทยที่หลายคนรู้จักเป็นอย่างดี...

■ ผมได้ตั้งชื่อหัวข้อในสารผู้อำนวยความสะดวกฉบับนี้ว่า **“สิงคโปร์ก้าวหน้าด้วยวิสัยทัศน์ผู้นำ”** ที่อยากให้ผู้อ่านได้เห็นภาพการพัฒนาประเทศของผู้นำที่เก่ง ด้วยวิสัยทัศน์ที่ดี สามารถทำให้เป็นจริงได้จนเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก กลายเป็นประเทศที่เจริญก้าวหน้า ทั้งที่ไทยไปไกลแสนไกลมาก ทั้งที่เพิ่งก่อร่างสร้างตัวเป็นประเทศแค่ 70 ปี เป็นประเทศน้องใหม่ที่มีอายุน้อยกว่าไทยเสียด้วยซ้ำ แต่เพราะเขาเลือกผู้นำจากคนเก่งและคนดี เพราะคนสิงคโปร์ตระหนักดีว่า ประเทศชาติเป็นของประชาชนทุกคน ไม่ใช่เป็นธุรกิจบริษัทส่วนตัวของใครคนใดคนหนึ่ง...

..หมดพื้นที่เขียนของผมพอดี สารฯฉบับหน้าผมจะเขียนถึงสิงคโปร์อีกครั้ง ในเรื่องการพัฒนามนุษย์ของสิงคโปร์ที่เป็นสนามบินอันดับต้นของโลกอีกคราวครับ... **บ้านเมืองเขาเจริญและก้าวหน้าไปไกลลิบลิบจริงๆ...**

คัลพงษ์ งานดี
polscicu@gmail.com

15 ตุลาคม 2567